

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, det er sjovt, at jeg i starten af fru Lone Dybkjærs ordførertale bliver beskyldt for at lave lidt forvirring her i Folketingssalen, i øvrigt på et tidspunkt, hvor jeg skulle have siddet i Operaen og er gået glip af mine billetter, det er jeg også selv ked af. Men samtidig står fru Lone Dybkjær og siger: Det er nok en yderligere præcisering af reglerne, som direktivet lægger op til.

Sagen er faktisk den, at hvis fru Lone Dybkjær gik op på sit kontor og bladrede i EU-retslig domssamling, ville hun kunne konstatere, at der er en lang domspraksis for anvendelse horisontalt, altså hvor virksomheder kan påberåbe sig artikel 49 og 50 osv. og anvende det til at påberåbe sig rettighederne, i øvrigt kombineret med etableringsfriheden til at udøve tjenesteydelser i hele Europa.

Det kan vel ikke være fru Lone Dybkjær ubekendt, at man faktisk i hele landet har tjenesteydere fra andre lande end Danmark, og at der er en liberalisering på vej.

Hvad er det, som fru Lone Dybkjær og Det Radikale Venstre gerne vil have af yderligere liberalisering i forhold til det, som vi har i dag?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nu behandler vi hr. Morten Messerschmidts og Dansk Folkepartis beslutningsforslag, og der står, at Danmark ikke skal kunne medvirke til gennemførelse af et EU-servicedirektiv, der bygger på oprindelsesprincippet. Der står ikke så frygtelig meget andet i det forslag, og det er det, jeg sådan set tager stilling til og afviser.

Så synes jeg i øvrigt, at det kan være udmærket at få nogle retningslinjer i forbindelse med et direktiv, der regulerer det her område; at man får præciseret, hvad det er for tjenesteydelser, man kan liberalisere, og hvad det er, man ikke kan liberalisere; hvad synes vi skal liberaliseres, og hvad synes vi ikke skal liberaliseres? Det er det, der gennemgående sker igennem et direktiv.

Endnu en gang vil jeg gentage: Jeg synes, det havde været rart, hvis Kommissionen havde trukket det her direktiv tilbage. Det gjorde de altså ikke, og så må vi tage udgangspunkt i det.

Kl. 22.50

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

For at der ikke skal være nogen misforståelser, vil jeg starte med at sige, at SF for halvandet år siden besluttede at iværksætte en strategi mod det servicedirektiv, som blev fremsat i sin oprindelige form for halvandet år siden, for vi kan se den fare, der ligger i at gå over til oprindelseslandsprincippet.

Dybest set er forskellen mellem oprindelseslandsprincippet og værtslandsprincippet, hvorvidt man ønsker et liberalistisk Europa eller et socialt Europa. For oprindelseslandsprincippet går ud på, at man tager laveste fællesnævner, og så lader man markedskræfterne lægge niveauet, hvorimod værtslandsprincippet respekterer de enkelte landes velfærdssystemer og dermed kan være med til at skabe et socialt Europa. Derfor kan direktivforslaget i den form, det har i dag, naturligvis ikke vedtages. Det har vi meddelt regeringen, og vi håber, at vi finder frem til et grundlag, et politisk mandat, der kan forhandles ud fra.

Men jeg vil meget, meget stærkt advare imod at følge Dansk Folkepartis strategi. Jeg ved godt, at det ikke er særlig rart at adskille tingene. Det er selvfølgelig mere interessant at blande servicedirektivet ind i forfatningstraktatdebatten, men det har dybest set intet med hinanden at gøre.

Servicedirektivet er en del af det indre marked. Det kan vedtages med kvalificeret flertal. Hvis Danmark forlods skulle melde sig ud af forhandlingerne, har man fuldstændig afskrevet sig de alliancer, som er nødvendige, uanset om man kan lide det indre marked eller ej og kvalificerede flertalsafgørelser eller ej. Så det ville være en katastrofe, hvis ikke vi kæmpede det bedste, vi har lært.

I første omgang gælder kampen at overbevise regeringen om, at det skal være værtslandsprincippet, og det er for så vidt ligegyldigt, om man skriver ordet værtslandsprincippet ind i en aftale, bare konsekvensen af det, der står som politisk mandat, svarer til det, der ligger i værtslandsprincippet. Og deri er der ikke så stor uenighed.

Men hvis det nu ikke lykkes at få overbevist Kommissionen eller et flertal i EU om, at det skal følge værtslandsprincippet, skulle vi så meddele, at nu rejser vi i øvrigt hjem, med det resultat, at man måske kunne forestille sig, at der blev lavet et oprindelseslandsprincip med ganske få undtagelser, hvorimod vi, hvis vi havde kæmpet hårdt, havde fået mange undtagel-